

Odrzucenie wniosku obrony w sprawie rewizji procesu

Chcą zmusić Rosenbergów do przyznania się do zbrodni której nie popełnili

Niezliczone protesty napływają z całego świata

NOWY JORK. — Sąd federalny w Nowym Jorku odrzucił wniosek obrony w sprawie rewizji procesu małżonków Juliusa i Ethel Rosenbergów. Jak wiadomo, Rosenbergo- wie zostali niewinnie skazani na ka- rę śmierci na podstawie fałszywych zeznań świadków i agentów FBI. Data egzekucji wyznaczona zosta- ła na 18 czerwca o godz. 22.

Przedstawiciel władz sądowych oświadczył ostatnio cynicznie, że eg- zekucja mogłaby ulec wstrzymaniu tylko w wypadku „przyznania się Rosenbergów do winy”, tj. złożenia przez nich zeznań odpowiadających Federalnemu Biuru Śledczemu, któ- re mogłyby być wykorzystane dla podsygnięcia w USA hysterii wojennej i antykomunistycznej.

W liście ogłoszonym na łamach „New York Daily Worker” Julius Rosenberg pisał:

„Sąd chce, abym przyznał się do zbrodni, której nie popełniłem, oraz bym złożył fałszywe zeznania oskar- żające niewinnych ludzi”.

Zatwierdzenie wyroku na Rosenber- gów, mimo ujawnienia bezspornych fak- tów, świadczących o ich niewinności, wywołało w USA i na całym świecie fa- le oburzenia i protestów.

Rozwijający w Stanach Zjednoczo- nych ożywioną działalność komitet o- brony Rosenbergów zbiera podpisy pod petycjami domagającymi się uratowa- nia życia niewinnie skazanym patrio- tom amerykańskim.

Z wielu krajów nadchodzą pod adre- sem władz amerykańskich od organiza- cji społecznych i politycznych oraz od

wybitnych osobistości niezliczone prote- sty przeciwko skazaniu Rosenbergów i projektowanemu na dzień 18 czerwca mordowi.

Cena 20 gr.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

EXPRESS ILUSTROWANY

Nr 131 (3309) || ŚRODA, 3 CZERWCA 1953 ROKU || ROK VIII

Dni Oświaty, Książki i Prasy
Na zdjęciu: listonosz wiejski, Ste- fan Gajda z Mstowa (pow. często- chowski), wręcza Kazimierzowi Chwałę zamówioną przez niego książ- kę Louis Aragona „Komuniści”.
CAF — fot. Aszenfarb

Pod gołym niebem bawimy się wszyscy w czwartek na wielkim festynie w Parku Ludowym

Imprezy pod gołym niebem cieszą się dużym powodzeniem. Zawsze przyjemniej jest spędzić dzień wśród lasów, zieleni niż w dusznych mu- rach miasta. A gdy jeszcze w do- datku taka wyprawa połączona jest z występami artystycznymi, zawo- da mi sportowymi i...

Nie, to wszystko trzeba samemu obejrzeć, przeżyć. A okazja nadarza się wymienić. W nadchodzący czwartek, 4 bm., w Parku Ludowym na Zdrowiu już od rana odbywać się będzie wielki festyn „Głosu Robotniczego” połączony z licznymi a- trakcjami, które znakomicie umi- ą nam wszystkim czas.

Organizatorzy festynu nie zapomi- nieli o dogodnej komunikacji i o ur- ządzeniu na miejscu lotnych bufet- ów, słowem — wszystko wróży nam korzystne i miłe spędzenie dnia czwartkowego na Zdrowiu.

A zatem — do zobaczenia w czwar- tek na festynie!

W stoczni szczecińskiej trwają prace nad uporządkowaniem norm Wezwanie kobiet-malarek do załogi

SZCZECIN. — Intensywnie prze- biegają prace nad uporządkowaniem norm i płac w stoczni szczecińskiej. We wszystkich oddziałach stoczni komisje społeczne analizują normy dla każdej operacji.

Analizowany jest nie tylko dotych- czasowy stopień przekroczenia po- szczególnych norm, komisje biorą pod uwagę opinie robotników i ba- dają ich konkretne możliwości wy- twórcze.

Tak np. stwierdzono, że normy dla rob- ót malarskich w dziale drzewnym, któ- re bez trudu były wykonywane przez wszystkich robotników tego dzia- ła w przeszłości 200 proc., powinny być podwyż- szone o 30 proc., natomiast dotychczas- we normy dla robót niterskich ze wzglę- du na warunki pracy uznano za słuszne.

Dla robót wiertarskich wykonywanych na pochylonych powierzchniach komisja u- znała nawet za konieczne obniżyć istnie- jące dotąd normy o 8 proc.

Oceny komisji przyjmowane są ze zrozumieniem przez robotników.

Np. kobiety - malarki — Dolata, Prze- radowska i Wojska oświadczyły, że pod-

wyższenie ich norm jest słuszne. Kobiety te, podobnie jak robotnicy kilku innych działów, wezwały całą załogę do jak naj- szybszego przejścia do pracy na upo- rządkowanych normach.

W trosce o dalszy wzrost wydaj- ności pracy i maksymalne wykorzy- stanie rezerw produkcyjnych powo- łano w stoczni komisję organizacyj- no-techniczną, która przy współ- udziale szerokiego aktywu opracowa- ła wiele wniosków, zmierzających do usprawnienia technologii produk- cji i organizacji pracy.

Obecnie, w oparciu o dostarczone taryfikatory, oddziałowe komisje kwalifikacyjne przystąpiły do upo- rządkowania zaszerzowań pracowni- ków.

Koronacja królowej Elżbiety II

LONDYN. — Dnia 2 bm. odbyła się w Londynie koronacja królowej Elżbiety II.

Na uroczystości obecne były dele- gacje rządowe różnych krajów oraz członkowie korpusu dyplomatyczne- go.

Polską Rzeczpospolitą Ludową re- prezentował na koronacji ambasador PRL w Londynie, Eugeniusz Jan Milnikiel.

Plac Zwycięstwa rozbrzmiewał w poniedziałkowe popołudnie radosnym gwarem łódzkich dzieci, które zebrały się tam na capstrzyku i zabawie, zorganizowanej z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka.
fot. Ewa Szarfharc

W Nowej Hucie plan za maj wykonany w 104 proc.

Swe trudne zadania budowniczo- wie kombinatu wykonali z honorem

KRAKÓW - NOWA HUTA. — Pełnym sukcesem zakończyli ubiegły miesiąc budowniczo- wie kombinatu Nowa Huta. Według wstępnych obliczeń, przewidziany na maj plan produkcji, załoga kombinatu wyko- nała w ponad 104 proc.

W ubiegłym miesiącu rozpoczął się nowy etap dla budowniczych sztan- darowej inwestycji naszej Sześciolat- ki. Nakładając na budowniczych kombinatu nowe, napięte i trudne zadania, uchwała Prezydium Rządu zapewniła budowniczym kombinatu środki realizacji gigantycznego zam- ierzenia.

Na terenie wielkich pieców zrodziło się najcenniejsze w ub. miesiącu zobow- iązanie załogi. Oto kolektyw robotni- czo-techniczny „Mostostalu” postanowił na 7 dni przed terminem ukończyć montaż pancernia i wielkiego pieca i związa- nych z nim nagrzewnic.

Spośród kilkudziesięciu przedsię- biorstw budujących kombinat naj- lepsze wyniki w ub. miesiącu osią- gnęła załoga zarządu budowlanego nr 3, pracująca w rejonie wytwórni materiałów ogniotrwałych.

Nie wszędzie jednak realizacja planu majowego przebiegała tak pomyślnie. Niektóre przedsiębiorstwa, jak np. zarządy budowlane nr 8, 7 i 1 oraz przedsiębiorstwo robót dro- gowych nadrobiły niedociągnięcia i błędy całonocnej pracy niewłaściwą „szturmowczyzną” w ostat- nich dniach.

Oby maj był miesiącem przełomu W ZPB im. Kunickiego radość

Nareszcie przestali być zakładem wlokącym się w ogonie

W całym zakładzie dziś wielkie święto. Niby to nic takiego, mówią tkacze i przadki, a jednak wszyscy cieszą się i weselą. Bo wykonali plan!

Wykonali plan na maj. Nie jest to znów taka zwykła sprawa, jeśli się zważy, że ZPB im. Kunickiego od wielu, wielu miesięcy wlokły się w ogonie całego przemysłu bawe- lianego, że wśród aparatu majster- skiego panowało przekonanie, że „na tych maszynach planu wyko- nać nie można”, że zła była organi- zacja pracy, że nie było tego, co na- zywamy troską o człowieka i pro- dukcję.

Wiele pracy włożono, zanim zdo- łano usunąć część tych zaniezań i błędów. Wydobyto z zakamarków zapomniane części wymienne ma- szyn, przez co usunięto problem bra- ku tych części w fabryce, doprowa- dzono plany do każdego stanowiska roboczego, zajęto się remontami, zwoływano narady wytwórcze z za- łogą, prowadzono długie rozmowy w grupach partyjnych i związkow- ych, analizowano prace poszcze- gólnych majstrów i robotników.

Wszystko to dało rezultaty. W ma- ju poszczególnie oddziały produk-cyjne ZPB im. Kunickiego wyko- nały plan miesięczny z nadwyżką.

Uwaga Czytelnicy! Zapraszamy Was do „Kolektury humoru”

W najbliższym poniedziałku, dnia 8 bm., o godz. 19 w sali MDK organizujemy wielką imprezę pt. „Kolektura humoru”. W bogatym i urozmaiconym pro- gramie wezmą udział liczni artyści scen łódzkich. Równocześnie odbędzie się zakończenie nasze- go konkursu czytelniczego z roz- daniem nagród.

A więc zarezerwujcie sobie czas na poniedziałek!
Blizsze szczegóły o imprezie — jutro.

Wokół oszczerzei wystaw w Rzymie

Za fałszerstwa trzeba płacić

RZYM. — Jak już donosiliśmy, 6 ma- ja br. otwarta została w Rzymie, w lo- kalu dworca rzymskiego, oszczerza- wystawa — „po tamtej stronie”, wy- mierzona przeciwko „SRR i krajom demokracji ludowej, m. in. Polsce.

Wystawa, której zadaniem jest sian- ie nienawiści do krajów obozu pokoju i demokracji, zawierała fałszywe „dok- umenty”, sfabrykowane przez jej orga- nizatorów. Wystawa — jak wiadomo — zdemaskowana została jako fałszer- stwo propagandowe chadecji włoskiej.

Jak podawaliśmy, niektórzy mieszka- cy Rzymu zwiedzający wystawę rozpo- znali na niej swe własne fotografie wśród zdjęć „qnebionych obywateli” w krajach demokracji ludowej.

Alfredo Nardecchia, którego tofogra- fia zamieszczona została na wystawie jako „autentyczne „zdjęcie” więźnia za- drutem kołczastym”, wytoczył proces organizatorom oszczerczej wystawy.

Nardecchia żąda odszkodowania w wysokości 600.000 lirów i domaga się sekwestru wystawy, aby mieć gwaran- cję, że otrzyma należną sumę.

Jak donoszą z Rzymu, 30 maja sąd rozpatrywał skargę Nardecchia. Roz- prawa sądowa została odłożona do 8 bm.

Le świat

KAIR. — Trzech żołnierzy zwr- obawnych siłą do francuskiego korpu- su ekspedycyjnego prowadzącego woj- nę kolonialną w Indochinach, zbiegło 1 czerwca br. z okrętu, który przepły- wał przez Kanał Sueski w drodze do Indochin.

Żołnierze rzucili się do morza i przy- płylni do brzegu.

NOWY JORK. — Dnia 1 czerwca br. nastąpił na giełdzie nowojorskiej po- nowny, znaczny spadek kursów akcji. Wartość akcji koncernu „General Mo- tors”, „Chryster”, „Bethlehem Steel Co- rporation”, które — jak wiadomo — za- mują się dostawami wojennymi, spadła o 1 do 3 dolarów za akcję.

TOKIO. — Według oficjalnych da- nych armia bezrobotnych w Japonii wzrosła w marcu br. o 100 tysięcy o- sób. Największy wzrost bezrobocia za- rejestrowano w przemyśle włókiennic- zym, węglowym i stoczniowym.

TUNIS. — Trwa terror francus- kich władz kolonialnych. „Humanite” donosi, że w nocy z 31 maja na 1 czer- wca policja francuska przeprowadziła w Tunisie nowe obławy.

BUDAPEST. — Doskonały pły- wak węgierski Tumppek pobił rekord świata na dystansie 100 m st. motylo- ków uzyskując wynik 1:04,3 min. Po- przedni rekord należał do Niemca Kleina i wynosił 1:05,8.

Michał Kalinin

— wybitny działacz partii i państwa radzieckiego

3 czerwca 1953 r. upływa sześć lat od dnia śmierci Michała Kalinina, wybitnego działacza partii komunistycznej i państwa radzieckiego. Jego wspaniałe życie jest nierozłącznie związane z dziejami Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Pod kierownictwem Lenina i Stalina Kalinin brał udział w tworzeniu partii komunistycznej w Rosji, w przygotowaniu Wywrotki Październikowej, w budowaniu i umacnianiu państwa radzieckiego.

Kalinin urodził się 7 listopada 1870 roku w biednej rodzinie chłopskiej. W r. 1893 wstępuje do partii socjal-demokratycznej, bierze czynny udział w działalności założonego przez Lenina „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”.

W lipcu r. 1899 zostaje po raz pierwszy aresztowany za działalność rewolucyjną. W okresie przed Rewolucją Październikową Kalinin był 14 razy aresztowany, wtrącany do więzień, wysyłany na zesłanie.

W okresie poprzedzającym Rewolucję Lutową, a następnie i Październikową, Kalinin kierował ruchem strajkowym w Petersburgu, nawiązywał więz z armią, pisał artykuły w „Prawdzie”. Kalinin był jednym z przywódców zbrojnego powstania październikowego.

W r. 1919, po śmierci Swierdłowa, Lenin wysunął kandydaturę Michała Kalinina na stanowisko przewodniczącego Wszechzwiązkowego Centralnego Komitetu Wykonawczego Rady Delegatów Chłopskich, Robotniczych i Żołnierskich. Od tej chwili aż do śmierci Kalinina stał na czele kierowniczego organu państwa radzieckiego. Był on członkiem KC Partii Komunistycznej, a poczynając od 1926 roku — członkiem Biura Politycznego KC.

Po śmierci Lenina partia komunistyczna musiała stoczyć zaciętą walkę z trockistami i stowżewowcami, bucharinowcami i innymi wrogami na rodzie — w obronie nauki leninowskiej. W toku tej walki pod wodzą Stalina powstał kierowniczy tron

partii, w którego skład wchodził również Michał Kalinin.

Kalinin brał udział w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie Konstytucji Stalinowskiej. Przewodniczył on na VIII Zjeździe Rad, który, po wysłuchaniu referatu Józefa Stalina, przyjął najbardziej demokratyczną na świecie konstytucję.

W latach Wielkiej Wojny Narodowej, mimo ciężkiej choroby, Kalinin rozwijał ożywioną działalność, mającą na celu zmobilizowanie wszystkich sił narodu radzieckiego do walki z hitlerowskim najeźdźcą. Odwiedzał kolchozy, fabryki, żołnierzy Armii Radzieckiej, pisał artykuły, przemawiał często przez radio.

Ludzie radzieccy gorąco kochali i szanowali Michała Kalinina. Otrzymywał on mnóstwo listów od prostych ludzi radzieckich, którzy wyrażali mu swą miłość i wdzięczność, prosili o radę, a niekiedy i o pomoc. Żaden list nie pozostał bez odpowiedzi. W ciągu 27 lat, podczas których Kalinin pełnił funkcję przewodniczącego zwierzchniego organu państwa radzieckiego, otrzymał on ponad 4 miliony listów, przyjął około miliona osób.

Swym oddaniem sprawie Lenina-Stalina, sprawie ludzi pracy, swą nieustanną troską o dobro narodu zdobył sobie Kalinin najgłębsze uznanie i gorącą miłość wszystkich ludzi pracy.

Oberek obereczek...

Wesoło tańczyła łódzka dziatwa w poniedziałek na Placu Zwycięstwa w czasie zabawy zorganizowanej z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka. Niestety, w zabawie przeszkodził jej niespodziewany deszcz. Ale to nic — zabawa będzie jeszcze powtórzona, o czym nie zapomniemy was, drogie dzieci, powiadomić.

„Pracujemy dla dnia X” — w ten oto sposób Teodor Blank, faktyczny minister spraw wojskowych w rządzie bońskim, określił cel i sens obecnej działalności militarystów zachodnio-niemieckich. Jak wiadomo, „dnem X” nazywali hitlerowcy dzień całkowitej gotowości do kolejnego aktu agresji przeciw sąsiadującym z Niemcami krajom. Słowa Blanka są więc niedwuznaczną aluzją do tego, że niemieccy militarysty knują plany agresywnych działań, wymierzonych przeciw narodom europejskim.

Głównym narzędziem realizacji tych odwetowych planów ma być armia zachodnio-niemiecka. Dlatego też władcy bońscy dokładają wszelkich starań, aby najrychlej odbudować Wehrmacht według starego wzoru faszystowskiego.

Jak donosiła z Bonn agencja France Presse, dowództwo nowego Wehrmachtu będzie liczyło 40 byłych generałów hitlerowskich; znajdą się wśród nich tacy zbrodniarze wojenni, jak Guderian, Manteuffel, Heusinger itd.

Ale nie tylko kadra oficerska formowana jest z byłych hitlerowców. Jak podaje zachodnio-niemiecka gazeta „Offene Worte im Zeitgeschehen”, na rozkaz władz bońskich przeniesiono niedawno do Akwizgranu archiwum armii hitlerowskiej, które dotąd znajdowało się w mieście Lütten-Dortmund. Archiwum zawiera 1,7 miliona kart ewidencyjnych żołnierzy hitlerowskich oraz spisy poborowe na 5,1 miliona osób.

Przygotowywaniem kadr dla przyszłego Wehrmachtu zajmują się liczne organizacje wojskowe i na wpół wojskowe. Najważniejszą z nich — to „Związek żołnierzy niemieckich”. Na dorocznej konferencji związku, która odbyła się w marcu br., odczytano sprawozdanie, z którego wynika, że związek liczy obecnie 80 tysięcy członków. Związek wydaje własne pismo „Deutsche Sol-

datenzzeitung”, prowadzące jawną propagandę odwetową. Ponadto w Niemczech zachodnich od dawna już istnieją różnego rodzaju zamaskowane organizacje, które również przygotowują kadry przyszłego Wehrmachtu. Członkowie tych organizacji są uzbrojeni i odbywają musztre wojskowe.

Ostatnio obserwuje się znaczne wzmocnienie działalności militarystów niemieckich. W resorcie Blanka dziesiątki urzędników opracowują rozkazy i zarządzenia, sporządzają instrukcje i ustawy, przygotowują spisy mobilizacyjne. W dawnych koszarach hitlerowskich czyni się przygotowania do przyjęcia nowozwerbowanych żołnierzy. Dziesiątki pracowni szyją mundurki dla przyszłego Wehrmachtu. Czołowe zachodnio-niemieckie „Der Spiegel” podawało niedawno, że w warszawskich zakładach włókienniczych zamówiono materiały na umundurowanie dla wojska.

Przyszły Wehrmacht ma posiadać nie tylko armię lądową, ale i marynarkę wojenną oraz lotnictwo. Militarysty bońscy rozwijają nader ożywioną działalność i w tej dziedzinie.

W ZPB im. Kunickiego radość

(Dokończenie ze str. 1)

Zatoga ZPB im. Kunickiego powinna postawić sobie za punkt honoru nie tylko utrzymanie majowych osiągnięć. Pozostało jej jeszcze wiele do zrobienia, aby majowe zdobycze przerodziły się w trwałą, długofalową sukces, by stały się przełomem w pracy tego zakładu. Po dokonaniu tego należy sięgnąć po jeszcze lepsze wyniki.

Wciąż jeszcze trzeba bardziej popularyzować radzieckie metody pracy wśród załogi, otoczyć troską szkolenie metodą Kowalowa, kontrolować przebieg produkcji i domagać się od biura rachuby szybko sporządzania codziennych raportów z produkcji, co w ZPB im. Kunickiego nie stoi jeszcze na odpowiednim poziomie.

Trzeba jeszcze bardziej otoczyć opieką załogę, analizować pracę każdego robotnika, tłumaczyć mu, jaki jest jego plan i dlaczego tak wiele zależy od niego w naszej walce o końcowy wynik.

ZPB im. Kunickiego mają wszelkie dane ku temu, aby stać się zakładem nie gorszym od tych, które przodują dziś w produkcji. O tym decyduje każdy członek fabrycznego kolektywu.

Komunikat

Zarząd oddziału łódzkiego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich zawiadamia, że w dniu 5 czerwca br., o godz. 17, w świetlicy „Głos Robotniczy” odbędzie się nadzwyczajne zebranie wszystkich członków i kandydatów SDP. Obecność obowiązkowa.

Na początku maja odbyła się w Cuxhaven konferencja 100 byłych oficerów hitlerowskiej marynarki wojennej, na której poruszano sprawy związane z ich służbą w przyszłej marynarce zachodnio-niemieckiej. Jak podają militarystyczne gazety zachodnio-niemieckie — przewiduje się stworzenie „Niemieckiego Związku Morskiego” — zrzeszenia byłych oficerów i marynarzy floty hitlerowskiej.

W szybkim tempie rozwijają się przygotowania do odbudowy lotnictwa. Duńska gazeta „National Tidende” podawała ostatnio, że w resorcie Blanka zakończono opracowanie planów stworzenia 20 formacji lotniczych, po 50 — 75 samolotów każda. Według informacji tej gazety, Wehrmacht zachodnio-niemiecki będzie miał ogółem 1.400 samolotów wojskowych z obsługą w liczbie 85 tys. osób. Opracowywaniem tych planów kierowała grupa składająca się z 21 byłych oficerów hitlerowskich.

Podczas gdy werbownicy Blanka zajęli się montowaniem przyszłych formacji wojskowych, propaganda bońska czyni wszystko co w jej mocy, aby zatruc umysły młodzieży zachodnio-niemieckiej jadłem faszystów i militarystów. Ilość wydawnictw odwetowych w Niemczech zachodnich nieustannie wzrasta. Militarystyczne stowarzyszenie nie zwane „Der Stahlhelm” wydaje pismo o tej samej nazwie; związek byłych hitlerowskich spadochroniarzy wydaje pismo „Die grünen Teufel” itd. W Niemczech zachodnich ukazują się także szeregi organów „teoretycznych”, jak np. „Wehrwissenschaftliche Rundschau” i „Nation-Europa”, w których propaguje się teorię rasizmu i faszystowską geopolitykę. W ten oto sposób militarysty niemieccy przenoszą „remilitaryzację ideologii”.

Jednakże działalność Blanka i jego pomocników w dziele odbudowy Wehrmachtu budzi nienawiść nie tylko wśród mas ludowych krajów, które padły ofiarą hitlerowskiej agresji podczas II wojny światowej, ale i wśród milionów Niemców, którym wojna przyniosła niezliczone cierpienia i nieszczęścia. Realizacja militarystycznych planów odwetowców bońskich napotyka na wciąż wrażliwy opór we wszystkich bez wyjątku krajach europejskich, których narody pragną żyć w pokoju i przyjaźni.

L. K. — ZGIERZ: Nie należy się Panu wyższy zarobek. Zgodnie z wyjaśnieniem Min. Pracy z 1949 r. pracownik zastępujący urlopowanego koleżę, nie może z tego tytułu rościć pretensji do wyższego wynagrodzenia, choćby ten, którego zastępuje, miał wyższe uposażenie. W świetle tego wyjaśnienia należy przyjąć, że nie przysługują dodatki funkcyjne, o który Pan zapytuje, gdyż nie ma podstaw do żadnych zmian w uposażeniu z tytułu sprawowanego zastępstwa.

Nowelka „Expressu”

W. W. Aschenbach

Sprawy kulturalne

I co teraz zrobimy z Kauskiem? — oto pytanie, które niepokoiło miarodajne czynniki w zakładach Wocosta. — Kauske co dwa, trzy miesiące przetrucany był z jednego stanowiska na drugie, bo wszędzie okazywał się niezdany.

— Co więc pocniemy z Kauskiem? — zapytał głucho przewodniczący rady zakładowej Bredschneider, przekładając stos papierów.

— Jako kierownik działu ochrony pracy zawiódł nas najkompletniej — mruknął.

Bredschneider zmarszczył brwi, a potem przesunął okulary aż na czole, co tyło u niego oznaką zdenerwowania.

— A czy gdzie indziej spisał się lepiej? — westchnął Henryk i zaczął wylizywać.

— Jako redaktor naszej gazetki ściennej okazał się do niczego. Tak samo zawiódł i przy pracy w radiowej fabrycznym. Jako kierownik kuchni skompromitował się, biuro planowania zrezygnowało z jego współpracy, bo popełnił gafę po gafie. Tak samo i komisja normalizacyjna pozbyła się go jak najprędzej. Nie umiał sobie dać rady nawet z kantyną...

Bredschneider skinął głową i żuł dalej ko niuszek cygara.

— No i co zrobimy teraz z Kauskiem? — powtórzył i zaczął przewracać stertę leżących przed nim papierów tak bardzo ner-

wowo, że rozsypała się i spadła na ziemię. I minął dobry kwadrans, zanim znów uporządkowali wszystkie dokumenty.

— Trzeba by przynajmniej przez czternaście dni być zwolnionym ze wszystkich posiedzeń, ażeby przeczytać te wszystkie okólniki i zarządzenia — westchnął Bredschneider.

— A przynajmniej pół roku, ażeby opracować je! — dodał Henryk, a rzucając okiem na arkusz papieru, który trzymał właśnie w ręce, powiedział:

— Oto na przykład okólnik zarządu związków. Mamy zainteresować się bardziej pracą kulturalną w naszych zakładach. Schmidecke traktował ją dotychczas raczej na marginesie. Wiesz co? Mamy nareszcie odpowiednie miejsce dla Kauskiego!

Bredschneider zmarszczył w zamyśleniu brwi.

— Murielibyśmy sprawdzić najpierw, czy posiada on na to odpowiednie kwalifikacje.

— Dlaczegoż by ich nie miał? — zaproponował Henryk. — Każ go tutaj zawołać. Dziesięć minut potem wszedł do pokoju Kauske. Był to zażywny jegomość, ubrany w ciemną marynarkę, przylegającą szczerze do jego okrągłych kształtów.

— O co chodzi? — zapytał, spoglądając nie bez niepokoju na przewodniczącego.

— Chciałbym zapytać się, czy czytasz dużo?

— Naturalnie — odparł zaskoczony Kauske. — Wszystkie dostępne mi gazety.

— Doskonale — pochwalił go Henryk, ale Bredschneider nie był zadowolony.

— Nie chodź tutaj o gazety, ale o książki — No, na to nie mam zbyt wiele czasu.

— A jaki jest tytuł ostatniej książki, którą czytałeś?

— Teoria boksu — oświadczył szybko Kauske.

— No widzisz, czyta książki — mruknął do przewodniczącego Henryk.

— A czy lubisz teatr? Czy chodzisz chętnie na przedstawienia? — badał dalej Bredschneider.

Kauske, przekonany, że chodzi tu o bezpłatny bilet, zawołał szybko.

— O, naturalnie! Jeśli tylko grają jakiś wesoły kawałek!

— A więc chodzisz do teatru... A czy interesują cię sprawy kulturalne?

— Naturalnie — oświadczył z dumą Kauske. — Od dzieciństwa zajmowałem się kulturą fizyczną i sam uprawiam boksy!

Egzamin wypadł dla Kauskiego pomyślnie. Bredschneider uznał, że sprawy kulturalne zakładu znajdują należyte opiekuna i organizatora w osobie byłego kierownika kantyny. Poprosił go tylko, ażeby zajął się szczerze dziewiętnastoma członkami chóru młodzieżowego, orkiestrą i zespołem tanecznym.

Kiedy po jakimś czasie Bredschneider miał napisać dla zarządu związku sprawozdanie z pracy kulturalnej w zakładzie, postanowił pójść wraz z Henrykiem na próbę chóru.

Zdziwiło ich, że w momencie, kiedy stanęli przed drzwiami klubu, nie dobiegły do ich uszu odgłosy wesołej młodzieżowej pieśni...

— Prawdopodobnie mają pauzę — zauważył Henryk, a w tej samej chwili usłyszeli podniesiony głos Kauskiego.

— Teichman, nie przytrzymuj! Kryj się lewą!

— Co się tu dzieje? — zdziwił się przewodniczący na widok dwóch basów chóru boksujących się na ringu.

— Trenujemy — oświadczył baryton. Kauske uczy nas boksu.

— Hm — mruknął przewodniczący i spojrział niepewnie na pozostałych członków chóru i orkiestry, którzy przygotowywali się właśnie do walki.

Pół godziny później Bredschneider oparł się o sznur i widział tylko pięćset czerwonych i zielonych kół obok siedemdziesięciu sześciu tańczących przed nim gwiazd. A stało się to dlatego, że poinstruowany przez Kauskiego nie mógł oprzeć się pokusie i wszedł na ring, przy czym w drugiej już minucie został zwyciężony przez k. o. w walce z pierwszym tenorem...

— Koledzy — rzekł następnego dnia na zebraniu zarządu Bredschneider, gładząc swój mocno opuchnięty podbródek — życie kulturalne w naszych zakładach rozwija się pięknie... Nareszcie przydał się nam na coś ten Kauske... Jak to dobrze, kiedy przewodniczący myśli o wszystkim i o wszystkim pa-mięta.

Opr. z niemieckiego A.

„Express”
— dzieciom

„Królowa
śniegu”
zaprasza
najmłodszych
na czwartek

Jest tam dziecko, co dziwy widziało najradsze...
Królowa w złotej szacie... srebrne sanki w biegu
I śnieg, co lejąc z góry ślad za nimi zatrze...
Są zbrojcy... wróżka... pałac na lodowca brzegu...
A wszystkie owe cuda ujrzymy w teatrze
w czwartek, w przesłicznej bajce — na „Królowej śniegu”!

Sprawy codzienne

Kap!
kap!
kap!...

Nie nie pomagają — woda wciąż kapie i kapie... Co pewien czas kran jeszcze bardziej się rozluźnia i wówczas woda lała się ciurkiem. W takich wypadkach najsmutniejszy członk rodziny uzbrojony w tak zwany klucz francuski zabierał się do reperacji.

Pomagało... na kilka godzin. A wśród ciszy wieczornej znów było słychać miarowe: kapi kapi kapi...

— Czemu pani nie naprawi wreszcie tego kranu? — zapytała sąsiadkę. — Trzeba po prostu wezwać fachowca, może wymienić jakieś zepsute części. Tak przecież na stałe nie może pozostać...

— Też pani... Przecież to kosztuje! Szkoda pieniędzy... — odparła.

A woda, czysta, zdrowa woda, marnująca się bez potrzeby, nie kosztuje? Licznik dokładnie notuje każdy litr. Za tę wodę lejącą się bez potrzeby też trzeba płać. A poza tym — trzeba pamiętać o tym, że Łódź jest wyjątkowo słabo wyposażona w wodę i jeżeli chcemy, by starczyło jej dla wszystkich, dla przemysłu i wszystkich instytucji, dla szpitali i kapeliak, dla stobków i stołówek — musimy oszczędzać.

Trzeba się zdobyć na kilkuzłotowy wydatek na naprawę kranu — stokrotnie się opłaci.

W tej
walce

dużo zależy od matek

Jak uchronić dziecko przed biegunką?

Najniebezpieczniejszym okresem dla niemowląt jest wiosna i lato. Każdego roku w tych miesiącach zapada na biegunkę dość duża ilość dzieci. W trosce więc o zdrowie małych obywateli państwo nasze co roku prowadzi akcję zapobiegawczą.

Od 1 czerwca do końca września trwać będzie w bieżącym roku w Łodzi okres wzmożonej walki z biegunką u dzieci. Przede wszystkim podwojono ilość miejsc w szpitalach dziecięcych, dokąd będzie się kierowało wszystkie dzieci chore.

Ponadto na terenie Łodzi zorganizuje się dwa punkty przeciwbiegunkowe: przy szpitalu im. Korczaka i w Centralnej Poradni Ochrony Macierzyństwa, przy ul. Moniuszki 5. Projektuje się także uruchomienie dla dzieci chorych na biegunkę trzech ambulatoriów, które udzielać będą pierwszej pomocy w godzinach popołudniowych.

Ponadto każdego dnia 5 pielęgniarek — instruktorek chodzić będzie po domach i pouczać matki, jak należy chronić niemowlęta przed biegunką.

Od matek wiele zależy. Przede wszystkim nie powinny one obecnie

Pospieszcie się jednak z kupnem biletów, których niewiele pozostało jeszcze tylko w Biurze Reklam i Ogłoszeń (Piotrkowska 96). W kasie teatru sprzedaż nie będzie.

KUPON
uprawnający do nabycia biletu ulgowego do Teatru Powszechnego na przedstawienie pt. „Królowa śniegu” na dzień 4. VI, br., godz. 16

Czekamy...

W rzeczywistości ulica taka już nie istnieje, chociaż nadal mówi się, że mieszkamy w domu nr 12 przy ulicy Nad Łódką. Mieszkamy na terenie nowego Parku Staremińskiego. Jest pięknie, ale...

Otoczono nasz dom krawędziami, dookoła są rabaty murawy, a dojazdu — żadnego. Jak tu przywieźć np. węgiel? A woda... Jesteśmy jej pozbawieni i możemy ją pobierać z bloku nr 9, oddalonego od nas o 150 m. Jednak, chcąc ją przynieść do domu, należy to uczynić drogą okrężną. I jeszcze jedno. Skasowano nam ubikację i trzeba biec do okolicznych po sesji co najmniej 150 m.

Czy na te bolączki nie znajdzie się rada?

W imieniu mieszkańców domu nr 12 przy ul. Nad Łódką
Jan Kostecki

„Zaczęło się nad morzem” (59)

przerywać karmienia piersią, ani nie przegrzewać dzieci, ubierając je zbyt grubo. Jednocześnie należy dążyć do tego, by dzieci jak najwięcej przebywały na powietrzu. (u)

Jeszcze kilka godzin jazdy i pociąg zatrzymał się na dworcu. Wysiadły z pociągu i rozjeżdżali się po peronie. Wszędzie widniały napisy w obcym języku.
— Czy potrafimy się porozumieć? — zadawały sobie pytanie. Woznica jednak, do którego sarak wsiadły, łatwo zrozumiał o co im chodzi.

Klientki przepłacają bo kierownicy sklepów nie chcą brać kapeluszy

Sytuacja wręcz paradoksalna: gdy w magazynach „Centrogalu” leży kilkanaście tysięcy kapeluszy damskich w cenie 18 — 24 zł, liczne rzesze klientek obchodzą bezskutecznie uspołecznione sklepy w poszukiwaniu nakrycia głowy i w rezultacie udają się do prywatnych zakładów modniarskich, płacąc do 100 zł za kapelusz.

Niewątpliwie jest to wina kierowników sklepów, którzy niechętnie zamawiają ten artykuł wymagający większego zachodu, a jeśli nawet go biorą, to w minimalnych ilościach i „wstydliwie” chowają w szafach.

Wydaje się słuszne, aby sklepy miały stale pełny asortyment kapeluszy i żeby na miejscu, podobnie jak przy konfekcji, można było dokonać tej czy innej poprawki.

Należałoby również rozszerzyć sieć uspołecznionych punktów modniarskich, gdyż kapelinów oraz stożków „Centrogali” może dostarczyć w wystarczających ilościach. (o)

Czy wiecie, że...

...pracujące już obiekty rejonu warsztatów mechaniczno-reмонтowych Nowej Huty są większe od Zakładów Metalowych im. J. Stalina w Poznaniu. Łączna kubatura obiektów tego rejonu jest 2,5 raza większa od ogólnej kubatury wybudowanych w ciągu kilkunastu lat w okresie międzywojennym obiektów portu gdynskiego. A przecież rejon warsztatów jest jedynie oddziałem pomocniczym kombinatu Nowa Huta.

Sesja rozpoczęła Młodzież staje do egzaminów

Przypominamy naszym Czytelnikom, którzy brali udział w konkursie „Czy znasz tę książkę?”, że odpowiedzi należy przysłać pod adresem redakcji „Expressu Ilustrowanego” Łódź, Piotrkowska 102a, zaznaczając na kopercie „Konkurs książkowy”.
Ostatni termin nadsyłania od powiedzi przedłużamy do dnia 6 bm. włącznie.

Jak najlepsze wyniki

— oto co powinno być ambicją każdego studenta

Studenci łódzcy przygotowawali się intensywnie do rozpoczynających się dziś egzaminów. Na wszystkich uczelniach są już na ukończeniu repetytoria, na których studenci sprawdzają swe przygotowanie, likwidują braki.

W roku bieżącym nastąpiło dalsze zbliżenie między pracownikami naukowymi a studentami. Daje to się zauważyć zwłaszcza teraz, w obliczu sesji. Bezpośrednie zainteresowanie opiekuna roku czy grupy zespołami studenckimi, właściwe zorganizowanie ich pracy i kontrola — to znacząca pomoc w nauce dla młodzieży.

Zespoły słuchaczy Akademii Medycznej mieszkających w domach akademickich przygotowują się do sesji pod kierunkiem asystentów. M. in. w

X Domu Akademickim przyszli lekarze otrzymują pomoc asystentów w opanowaniu materiału do egzaminu z ekonomii politycznej.

Także na poszczególnych wydziałach UL i Politechniki większością grup studenckich opiekują się asystenci. Sporo uwagi poświęca się tutaj zespołom repetycyjnym. Solidna bowiem praca zespołu repetycyjnego — to jeden z warunków uzyskania dobrych wyników na egzaminach.

A właśnie taką dobrą pracą mogą się wykazać niemal wszystkie zespoły na II roku wydziału lekarskiego AM, które w tej chwili starannie przygotowują się do egzaminu z anatomii. W Wyższej Szkole Inżynierskiej nie ma w tej chwili takiego słuchacza, który by nie należał do zespołu repetycyjnego.
Również właściwie zorganizowały sobie pracę grupy I, II i IV, na II roku prawa UL, a szczególnie kolektyw Jana Zylberta.

Są jednak na Uniwersytecie Łódzkim takie grupy, gdzie praca w zespołach jeszcze nie ruszyła. Do nich należy III rok fizyki i III rok prawa. Sprawa jest tu tym bardziej paląca, że studentów tych lat, kończących już studia, czeka kilka poważnych egzaminów.

Praca w zespole — to jednak nie wszystko. Niekiedy studenci usiłują naukę indywidualną zastąpić całkowicie nauką w zespole, co oczywiście nie wystarcza.

Do grupy czy zespołu należy bowiem kontrola nad przyswojeniem materiału przez studentów i pomoc w nauce słabszym kolegom. Resztę dopełnia praca samodzielną.

Ale są też i tacy, którzy odkładają przygotowania na dwa czy trzy dni przed samym egzaminem. Nic dziwnego, że po takim „błyskawicznym przygotowaniu” egzamin jest dla nich „loteria”: albo się zda — albo nie.

Ważne zatem i odpowiedzialne zadania stoją przed organizacjami ZMP i ZSP na wyższych uczelniach. Należy przede wszystkim piętnować i krytykować jednostki wykazujące tak lekceważący stosunek do nauki, uświadomić je, że przynioszą tym samym szkodę sobie i ogółowi. Zadaniem organizacji młodzieżowych jest także wyrobienie u każdego studenta szlachetnej ambicji uzyskania jak najlepszych wyników w nauce, wpojenie obowiązku rzetelnego i gruntownego opanowania wiedzy. (r)

Coraz lepiej, coraz lepiej... W każdym domu łódzkim należy zbierać odpadki użytkowe

Przed domem przy ul. Wilczej 8 grupa ludzi. Wynieśli ze swych mieszkań niepotrzebny papier, złom żelazny, tuczki szklane, butelki i szmaty, czekając na przybycie wozu spółdzielni „Zbieracz”.

Zbiórka odpadków użytkowych w tym domu dała dobre wyniki zarówno dzięki dobrej pracy organizacyjnej komitetu domowego, jak i pełnemu zrozumieniu dla akcji stanowisku lokatorów.

Coraz więcej jest takich przykładów. Nic tedy dziwnego, że zbiórka domowa przeprowadzana w Łodzi przez spółdzielnię „Zbieracz” i „Surowiec” daje coraz lepsze wyniki, ujawniając znaczną ilość surowców dla naszego przemysłu.

Szczególnie wyróżniły się ostatnio domy należące do komitetów blokowych nr 100 i 101. Dobro akcji jednak wymaga pełnej mobilizacji ze strony wszystkich komitetów i wszystkich doradców. Odnosi się to m. in. do komitetów domowych z ulicy Niskiej, które dotąd nie włączyły się jeszcze do zbiórki.

W czwartek, 4 bm., o godz. 16, w sali Filharmonii odbędzie się wielki koncert rozrywkowy, organizowany przez komitet rodzicielski przy IV Szkole TPD. Udział w koncercie wezmą: soliści baletu Opery Warszawskiej, chór „Cztery Tony”, orkiestra symfoniczna zakładów im. Stalina oraz artyści scen łódzkich z Władysławem Walterem na czele.

W środę, 3 bm., o godz. 18, w sali LPZ, Piotrkowska 78, odbędzie się pierwszy wykład dla uczestników kursu przewodników po Łodzi i terenie, zorganizowanego przez PTK.

W poniedziałki, wtorki, piątki i soboty w godz. 15 — 20 czynna jest wypożyczalnia książek TPP-R, mieszcząca się w lokalu IX rejonowej wypożyczalni książek dla dorosłych przy ul. Piotrkowskiej 272b. Bogaty wybór książek i czasopism w języku rosyjskim dostępny jest dla wszystkich bez żadnych opłat.

W domu wczasowym szybko załatwiono ich sprawy. Otrzymały wspólny pokój.
— Czy zwiędzimy jeszcze dziś ten Szpindlerowy Młyn? — zapytała Janka Bartczakowa, gdy rozpakowały swe rzeczy.
— Wiecie, ja jestem już tak zmęczona... Może odłożymy to do jutra...

Kiedy jednak wieczorem Bartczakowa położyła się do łóżka, Janka powziła nagle pewne postanowienie. Myśl ta nurtowała ją już od dłuższego czasu, przez całą drogę, nie chciała się jednak do niej przynajmniej. Teraz przybrała ona realne kształty. Janka wzięła do torebki korony, które otrzymała przed wyjazdem i cicho zamykała drzwi, wyszła z pokoju... (D. G. N.)

